

ช่วงเช้าวันที่ ๑๐ พ.ย. ๕๖ คณะ ๕ คน นำโดย ภิกษุ - วม เป็นหัวหน้าทัวร์ มีลูกทัวร์คือ ศ. นพ. พงษ์ศักดิ์ วรรณไกรโรจน์, รศ. นพ. สุวัฒน์ เบญจพรพิทักษ์, และผม ไปเที่ยวเมืองโบราณมรดกโลกของ ยูเนสโก ชื่อ [Olinda](#) อยู่ทางเหนือของ Recife ที่เราไปพัก

และประชุม

3rd

Global Forum on Human Resources for Health

ไปทางรถยนต์ประมาณครึ่งชั่วโมง

เมืองนี้อายุเกือบ ๕๐๐ ปี เริ่มเป็นอาณานิคมของคนโปรตุเกส - สเปน เพื่อปลูกอ้อย เคยเปลี่ยนไปอยู่ใต้ทัชช่วงเวลานั้นๆ เวลานี้มีชื่อเสียงเป็นเมืองท่องเที่ยวถือเป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีชีวิต และถือเป็นพื้นที่เริ่มต้นของวัฒนธรรมประเทศบราซิล สมัยคริสต์ศตวรรษที่ ๑๖

กิจกรรมที่มีชื่อเสียงที่สุดและทำเงินเข้าเมืองมากมายในปัจจุบัน คือเทศกาล คาร์นิวัล

ที่จริงตอนที่ อ. ภิกษุ และ อ. วมติดต่อโรงแรมขอให้หาไกด์และรถพาไป โอลินดา และพาชมเมือง เรซิเฟ แต่ไกด์ไม่ว่าง ได้แต่รถ ที่คนขับอัยยาศัยมากเสียแต่พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ผมมาคิดภายหลังว่า หากได้ไกด์จะวิเศษมาก เราจะได้ฟังประวัติศาสตร์ของการที่คนขวมายึดครองโลกใหม่ และเข่นฆ่าคนพื้นเมืองอย่างน่าอนาจ ผมคิดว่าสมัยก่อนคนขวมองคนผิวอื่นเหมือนไม่ใช่คน เช่นจับคนดำไปเป็นทาส แต่นั่นเป็นอดีต

เมืองเก่าที่สร้างโดย โปรตุเกส ย่อมมีโบสถ์คาทอลิกมาก และมีถนนปูด้วยก้อนหิน แบบเมืองเก่าในยุโรป เป็นเมืองที่ตั้งอยู่บนเขา ผมอ่านพบใน วิกิพีเดียว่าที่ตั้งเมืองบนเขาเพื่อประโยชน์ในการกำจัดสิ่งปฏิกูล และเพื่อการป้องกันเมืองจากข้าศึก

ที่แรกที่พาเราไปชมคือโบสถ์เก่ามาก ชื่อ Seminario de Olinda สร้าง ค.ศ. 1550 ลักษณะเหมือนโบสถ์ แต่คำว่าseminary แปลว่าโรงเรียนสอนศาสนา เราไม่มีบัตรอนุญาตจึงเข้าไปชมข้างในไม่ได้ มาทราบภายหลัง นึกเสียดายที่ได้ชมข้างใน อ่านพบภายหลังว่า นี่คือตัวอย่างอาคาร ที่สร้างในบราซิล ช่วงศตวรรษที่ 16

เคยโดนพวกดัชต์เผา แล้วสร้างใหม่ใน ค.ศ.

1661

จากนั้นเราบอกให้ไซเฟอร์พาไป

Information Center

จึงได้แผนที่และคำแนะนำสถานที่ไปชม และร้านอาหารเที่ยง

ผมไปติดใจต้นहुกวางใหญ่สง่างาม ๒ ต้นที่หน้าอาคาร Information Center ใบहुกวางของบราซิลดงามกว่าของบ้านเรา เขานิยมปลูกกันทั่วไป และมีลักษณะแบบในรูป

สถานที่ที่สวยงามที่สุดเป็นจุดที่ ๒ คือ Sao Francisco Convent มีกระเบื้องเคลือบประดับผนังอาคารเป็นเรื่องราวของพระเยซู สวยงามมาก สร้าง ค.ศ. 1585 จุดที่ ๓ เดินไปจากจุดที่ ๒ คือโบสถ์

Se de Olinda (Alto da Se)

เขบอกว่า เป็นอาคารที่คนมาชมมากที่สุดใน โอลินดา เมื่อเดินเข้าไปในโบสถ์ทะลุไปด้านในมีวิวอ่าวสวยมาก

แล้วเดินไปที่จุดที่ ๔ คือตลาดที่หน้าโบสถ์ Se และเมื่อเดินไปอีกหน่อยก็เป็นตลาดของฝาก และเครื่องศิลปะบราซิล ซึ่งผมดูไม่เป็น ได้แต่ถ่ายรูปเก็บไว้ดู
ถ้านี่อาคารสวยงาม ถือเป็นย่านศิลปะสมัยใหม่ จากนั้นเดินไปที่จุดที่ ๕ คือพิพิธภัณฑ์ทางศาสนา ในโบสถ์ Sao
Salvador do Mundo (1584)
และหอชมวิว (Caixa d'Água – 1934) ตอนนั้นเวลาราวๆ ๑๑ น. แม้กำลังสวย เราจึงเข้าไปชมไม่ได้

โซเฟอร์พาเราขึ้นรถ ผ่านย่าน คาร์นิวัล ไปที่อาคารเก็บหัวโขนงาน คาร์นิวัล (จุดที่ ๖) และไปที่จุดที่ ๗ คือ [Monastery of Sao Bento](#) ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรม
ที่สวยงามมาก ทั้งตัวอาคารภายนอก และภายใน

จุดสุดท้ายคือร้านอาหาร ไปกินอาหารเที่ยง ชื่อร้าน Estrella do Mar อยู่ริมทะเล เขาถามว่าจะนั่งข้างล่างหรือข้างบน อ. ภิกษุเลือกข้างบน
ทำให้เราได้นั่งรับลมเย็นสดชื่นมาก หลังจากเดินฝ่าแดดเปรี้ยงมา เราสั่งอาหาร ๓ อย่าง คือ สลัด ปลา และเนื้อ พบว่า เนื้ออร่อยที่สุด อ. วมสั่งน้ำส้มคั้น
เขาเสิร์ฟมาเป็นเหยือก คั้นสดๆ และไม่เติมน้ำตาล เราเลี้ยงอาหารโซเฟอร์ด้วย โดยเขาสั่งมากินต่างหาก แต่นั่งโต๊ะเดียวกัน เรานั่งกินเกือบจะอึดอัด คุณหมอสุวิทย์
วิบูลผลประเสริฐ กับเพื่อนฝรั่งมากินที่ร้านเดียวกัน ว่าโซเฟอร์แท้ๆ ชีพามา

อืมแล้ว โซเฟอร์พาไปชมเมืองเก่า ซึ่งเป็นย่าน downtown Recife ดูได้นิดหน่อยเราบอกให้เขากลับโรงแรม เพราะเราต้องอาบน้ำแต่งตัว
ขึ้นรถไปพิธีเปิดการประชุม

ข้อความข้อสถานที่ในบันทึกนี้อาจคลาดเคลื่อน เพราะผมเอาแผนที่ที่ได้จาก Information Center มาเทียบเคียงกับรูปที่ถ่ายมา ไม่มีคนอธิบายใดๆ ทั้งสิ้น
เพราะคนที่นี่พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ในทุกที่

วิจารณ์ พานิช

ชีวิตที่พอเพียง : ๒๐๖๔. เทียวเมืองมรดกโลก Olinda, บราซิล

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

วันศุกร์ที่ 27 ธันวาคม 2013 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันศุกร์ที่ 27 ธันวาคม 2013 เวลา 13:41 น.

[by Plus-HD-1.5" style="color: #0022cc; text-decoration: underline !important; background-color: transparent !important; border: none !important; display: inline !important; float: none !important; height: auto !important; margin: 0px !important; min-height: 0px !important; min-width: 0px !important; padding: 0px !important; vertical-align: baseline !important; width: auto !important;">โรงแรม Golden Tulip, Recife, Brazil](#) ■

หมายเหตุ ผมไม่ได้คัดลอกรูปภาพที่อาจารย์วิจารณ์ นำมาเผยแพร่ เนื่องจากเคยคัดลอกมาลงแต่พอเปิดเข้าไปดูปรากฏว่าไม่มีรูปภาพติดเลย ดังนั้นถ้าท่านใดสนใจอยากชมภาพ โปรดติดตามไปดูใน link ที่ผมคัดลอกมาได้แก่ <http://www.gotoknow.org/posts/557400>

ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท